

moj pas je veoma prijašan
ružan je smrdljiv
ali on spava u krevetu

spava s mojom majkom
koja ga voli veoma bolno
te on skriči i pokušava da beži

ali on ne zna moju majku
iako je zna već tako odavno
moja je majka starija žena
i zna šta radi
i tako je moj pas veoma mršav
i zlo mu gleda iz očiju

zašto se moja majka oseća dobro
moja majka se oseća sve bolje

samo moj veoma prijašni pas
sve je manje moj

ali ja volim svoju majku
i mada psa takođe mnogo volim
moraao sam ipak da izaberem

RAFAL VOJAČEK

Porodični mlj

To je kobasica
To je moja jestiva majka

Visi na niklenoj kuki
i mirše na dimnjak

Jevtina je uostalom nikad nije previše tražila
bila je popustljiva i znala je mogućnosti

Ja sam sin svoje majke
i jednog mlađića
koji nije bio oprezen
i koji je sigurno bio opak
ili možda samo nije znao
Majka je bila ošamućena
a potom joj je bilo žao

Sad sam ja gladan
a moja majka visi

Te tako gledam u izlog
i osećam
kako mi curi
slina i sperma

Znam ubrzno se više neću kolebatи
ući ču i zastražiti
baš nju

To je kobasica
To je moja jestiva majka
A ovo je moja glad detinja
1964—1965.

moj veoma prijašni pas

Ljudi ležu na spavanje
Pred spavanje je dobro pojesti jabuku

Ja knez akvitanski
penjem se na drvo
u najboljem odelu za izlaska

Kradom posmatram susečku
što se svači pred spavanje

Kuga je zbrisala vrednosne sudove kaže
drugi jedan Francuz takođe lud

Leva susečkina grud
nešto je veća od desne
Iščašena simetrija
to je baš ono

Zatim sam pao s drveta
1964—1965.

Mileta Vitorović: SVETLO I SENKA III

Mrlva sezona

Stigao sam ovamo u nevreme
Sezona još nije otvorena
a domaći već govore
da ništa neće ni početi

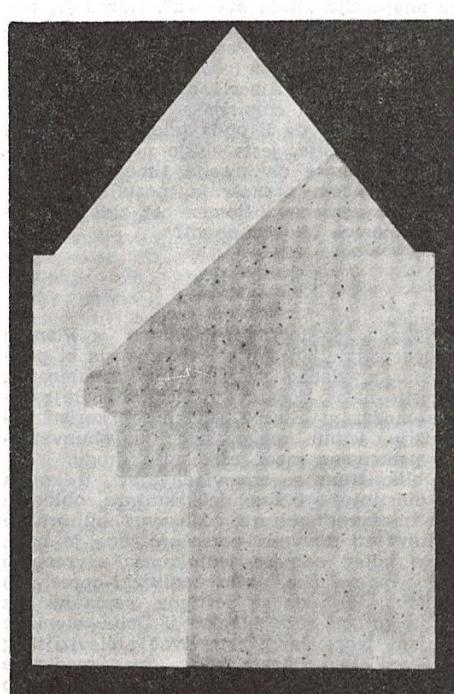
Juče
videh iznešće u kibli
gospodina profesora bio je tako mali
Tu se ljudi tako grče
štednja na jelu
i na daskama za mrlvačke sanduke

Gospodin profesor
gospodin profesor — to je bila cela epoha
malo je vukao nogu
To je bio trag
od poslednje ljubavnice gospodina profesora
zvao se Andžej
Tako tu već ništa neće početi

Da stigao sam ovamo u nevreme
ko je živ
žurno umire

jednu salu već oslobođenu
prefvorili su u skladište
sigurno još malo
i tu će staviti katance

Znači — već je kraj
Peru hodnik
Mažu pastom podove
1965.

Mileta Vitorović: SVETLO I SENKA

On

Došao je
Nije imao mnogo da kaže
Pokazao oštricu i osmehnuo se
Svima nama
odjednom
postade
zlo

Seo na klupu uzbrao tračnicu
Pomirisao
i stavio je u rupicu na reveru
Kad se nasmejao
od straha poče da smrdi

No on je imao slabu glavu
Prvi nije izdržao i ustao je
Otišao u stranu
a mi počesmo da dišemo

maj 65. klinika

Iz zbirke „SEZON“ („SEZONA“), KRAKOV, 1969.
Preveo s poljskog Petar VUJIĆ